

гата, поразгледва ѝж и начева да чете. Четенето му прекъснато и ту се чува, ту не се чува)
 „Въ името на Господа нашего... Ние, Иванку, Българскиятъ
 „царь, духовенството, велможитъ и народътъ... Половината
 „Българско царство заедно съ Търново... За пò-голъмо скръ-
 „пявание... Тудорка, достойното чедо на велеславниятъ и ве-
 „лехвалниятъ Севастократоръ Исака... на вѣчни времена...“
 (помънкува и мълчешкомъ разглежда подноситѣ и печатитѣ. Дига глава) Добръ,
 велможи! Императорътъ е доволенъ отъ вашитѣ дѣйствия, но
 и това ште го задоволи много. И вървайте, че не ште да
 се каете. Императорътъ е много великодушень и штедъръ.
 (скрива условията въ пазвата си) А колкото за помощъ не се безпо-
 койте. Азъ имамъ върни извѣстия, че легионитѣ ми сж вече
 на границата...

Драгомиръ (радостень).

На границата вече!

Исакъ.

И не сж малко, Драгомире: петдесетъ хиледи отборни
 войника.

Драгомиръ.

Да-но пò-скоро навлѣзатъ! Тогава Петъръ ште поотсла-
 би малко осадата.

Исакъ.

Тъ като вихъръ ште прилетятъ, — въ два деня сж въ
 Търново. Не бойте се, ние славень пиръ ште направиме на
 Петра и отца Ивана, — само нѣка потърпятъ оште единъ
 два деня. Кръпоститѣ, Добрине, можтъ се удържа оште два
 три деня-я?

Добринъ.

И три мѣсеца, ваша Свѣтлость.

Исакъ (става).

Е!... бжцете напълно спокойни.

Драгомиръ и Добринъ (ставатъ).